

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. VI. De Pastoribus divinum infantem adorantibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

§. V. De pastorum ad præsepe accursu.

*Luc. c. 2.
vers. 15.* **A**ngelorum legatione auditæ, Pastores, inquit *Lucas*, loquebantur ad invicem: *Transcamus usque Bethlehem*, & videamus hoc verbum quod factum est, quod fecit Dominus, & ostendit nobis. Beda hoc ipso horratus mutuo ad meliora nos excitans, *Transcamus*, inquit, *relictis rebus creatis, abjectis concupiscentiis toro mentis desiderio in Bethlehem supernam, hoc est, panis vivi domum:*

*Exod. c. 3.
vers. 3.* **A**d adam, ajebat Moyses, & video visionem hanc magnam, quare non comburatur rubus. Rubus hic, Virgo divina, quæ filium parit, & virginitatem non perdit; magna revera visio, Deus Infans & Virgo Mater. *Transcamus* igitur à domo famis usque Bethlehem ad dominum panis, & videamus hoc Verbum, quod caro factum est, & habitavit in nobis. *Transcamus* caduca, fluxa, terrena omnia; *Transcamus* omnia eleminta; *Transcamus* Cherubinos & Seraphinos Angelos; *Transcamus* creatas res universas, & videamus visionem magnam, Deum ipsum, sed carne velatum, præsepio affixum. Certe jam videre non licet faciem Domini, sed quæ à tergo sunt. Moysi dictum: *Videbis posteriora mea*, faciem autem meam videre non poteris. Posterius Verbi aterni, conceptus & ortus Christi, præsepe, stipula, flagra, spinæ, crux, clavi, in cruce obitus, ad vitam redditus. Hæc jam inspicimus attenuatissimè, dum transfire liceat & videare Dei gloriam.

Non audierunt tantum oratores Angelum pastores, sed & iter incurrunt: *Et venerunt festinantes, & invenerunt Mariam, & Ioseph, & Infantem positum in præsatio*. O qualem invenerunt Triadem! Infantem Deum, Matrem Virginem, Patrem calvem, & ipsius Dei testimonio justum. Inventio haec omnibus thesaurorum omnium inventionibus multò potius & opulentior est. Et rectè festinant ad tanta rerum miracula. Neque verò cum desidia quærendum est summum Bonum: à festinantibus inventitur Christus; à violenter diripitur calum. Deus, inquit Ambrosius, ubique semper præfens est, sed præsentior est diligenter, negligenter absit. Rectè etiā pastores venerunt festinantes. Numquid enim minus bonum est Christus, valetudine corporis, aut amplis fortunis? Vix febricula pulsat, quæ festinat ad medicum, ad pharmaceopum? Vix lucellum ostendit aut nummulius, quis ad ea plurimorum cursus? Quæ sit dilectum sponsa, sed non invenit, quia somniculosè ac oscitante quæsivit; circuivit civitatem & pertransiit, ita demum reperit quem quæsivit. Nescit amor lente moveri, nam ipsa quærentis tarditas nullius aut modici amoris argumentum est.

*Luc. c. 2.
vers. 13.* **V**einerunt igitur pastores, & quidem festinantes, nec muti præsepe alpexerunt. Nam omnes, qui audierunt, mirati sunt, & de his qua dicta erant à pastoriis ad ipsos. Evangelium quod pastores ab Angelis accepterunt, mox ipsi & aliis tradiderunt, quasi primi Christi Apostoli & Evangelista. O quam multò breviore ac certiore viâ veniunt ad Christum pauperes & egeni, quam divites & opulenti, quam longè facilius Bethlehem usq; transiunt opiones, quam reges!

§. VI. De Pastoribus divinum Infantem adorantibus.

*Luc. c. 2.
vers. 17.* **E**X cursu in Bethlehem factus hoc tulit boni: *Videntes autem cognoverunt de verbo, quod dictum erat illeliis de pueru hoc. Beati oculi qui vident quæ vos vidistis, & pastores*; nam multi Propheta & Reges voluerunt videre, quæ vos vidistis, & non viderunt; & audire, quæ vos audistis, & non audierunt. Quantum emisit hunc tamē aspectum nati Servatoris Abraham, David, salique? Quid, obsecro, David ardui non fecisset, aut quid thesaure non expendisset, si Servatorem orbis humano cor-

A pore vestitum cernere potuisset? si quis in unicum hunc aspectum sexcentos, si quis mille milliones aurum exegisset, nil peritus, putem, opulentiarum abundisset; si quis regnum totum petuisset, liberalissime, crediderim, dedisset, si quis actionem hanc obluissest, ut tali emerendo aspectu ad peram baculumque pastoritum rediret, & inter pecudes vitam ageret: neque hoc sanè, arbitror, facere detrectaret, tanto rex iste desiderio æstuabat videndi Servatoris. O igitur præcunctis regibus, ter beati opilio-
nes, quibus concessum est in salutando Christo Do-
mino inter primæ admissionis amicos numerari!

Volupe proflus est cogitare, quantum hic Infans Monarcha delectatus simpliciter horum hominum præsentia & consuetudine; viciissim quantum & illi consolationis & gaudii percepient, dum suis ipsis oculis Deum immensæ Majestatis, membris tectum infantilibus aspicerent, manibus suis tangere, oscularentur, adorarent.

Ab his inemptis gaudiis, à tantis voluptatibus delibatis, *Reversi sunt Pastores, glorificantes & laudantes Deum*, in omnibus que audierant & viderant, sicut dictum est ad illos. Quemadmodum à præsepi Angelos venisse ad pastores credibile est; ita hi venerunt ab ovibus ad agnū, & illum verum, quem digito monstrans Ioannis, Ecce, inquit, ecce Agnus Dei qui tollit peccata mundi. Tam autem Angeli quam pastores laudantes Deum reversi sunt à præsepi Domini.

§. VII. De pastorum à Christi cunabulis reditu.

Et reversi sunt pastores, glorificantes & laudantes Deum. *Revertuntur & laudant. Ali quanti hodieque laudant, sed non revertuntur! Precationum libellos ferunt, sphærulearū lineam decurrunt, preces iterant, sed mores pristinos non emendant, in eodem harentur. Luto: post Dozmini Natalem idem sunt qui ante fuerant. Benè revertitur, qui glorificat & laudat Deum. Si laudas Deum, sit laus plena, sit sonora, sit speciosa. Non pleno tantum ore, sed & corde toto lauda. Quod Apostolus jubens, Ingleminī, ait, *Spiritu sancto, loquentes vobismetipsis in psalmis & hymnis, & cantici spiritualibus, cantantes & psallentes in cordibus vestris Domino; gratias agentes semper pro omnibus, in nomine Domini nostri IESV Christi Deo & Patri. Si ergo laudas Deum, si obsecro laus plena, sit sonora, sit speciosa. Non est plena laus, quam pravi mores imminuerunt; non est sonora, cui solutor obstrepet vita; Non est speciosa laus in ore peccatoris. Si laudas, revertere. Deum male laudat, qui in pristinis idemidē culpis perseverat. Laus est minimè sonora, laus prorsus defectiva, ubi morum reveratio nulla. Quid enim? Frustrè cantas, si vitam non emendas, si nondum invidere definis, si veteres avaritiae fordes, si antiqua libidinum spurcitates, si pristinus superbiae tumor, si prior gulæ rabies, si vitiorum incolitas consuetudines te contaminant, si etiamnum discordias & lites amas, si adhuc frena laxas iracundiae, si mendaciis & perjurii necedum validixisti; Deum frigidissime laudas. Revertere, revertere Sunamitis revertere. Priorē vitam emenda, & ita semper glorifica. In rem optimè monens Augustinus, Semper, inquit, tibi diffiliat quod es, si vis pervenire ad id, quod nondum es. Nam ubi tibi placuerit, ibi remansisti. Semper pro profice, nō in viā remanere, nō retro redire, nō deviare.**

Incipe igitur te illum quem toties promiseras, exhibere. Illud animi tui decretum sequere, quod te dicit ad meliora.

CAPUT